



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 229/05
31.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Gazivode, predsednika veća, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića, Anđelke Stanković i Dragomira Milojevića, članova veća, sa savetnikom Milom Bandukom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, i dr., rešavajući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Nišu izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu K. 192/04 od 19.11.2004. godine, posle sednice veća održane dana 31.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Nišu, a presuda Okružnog suda u Nišu K. 192/04 od 19.11.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom je na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP, optuženi AA oslobođen od optužbe zbog krivičnih dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ i neovlašćeno držanje i nošenje oružja i municije iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji.

Odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Nišu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Branilac optuženog adv. AB je podneo odgovor na žalbu Javnog tužioca, s predlogom da se ta žalba kao neosnovana odbije.

Republički javni tužilac Srbije je podneskom Ktž. broj 354/05 od 21.02.2005. godine podržao žalbu Okružnog javnog tužioca i predložio da se ta žalba uvaži i pobijana presuda ukine.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu Republičkog javnog tužioca koji je uredno obavešten i branioca koji nije mogao biti pronađen na adresi iz spisa ni prilikom ponovnog pozivanja, razmotrio je sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, i po oceni navoda iznetih u žalbi Javnog tužioca i odgovoru na tu žalbu, našao:

Pobijana presuda ne sadrži povrede zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP).

Neosnovano se žalbom javnog tužioca ukazuje da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP. Jer, osim što se u žalbi navodi da su razlozi o odlučnim činjenicama potpuno nejasni i u znatnoj meri protivrečni a da o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini isprave i zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava i zapisnika, u ovom pogledu više ništa nije navedeno. Ne nalazeći da postoji navedena apsolutno bitna povreda odredaba krivičnog postupka, Vrhovni sud je ovaj navod žalbe ocenio neosnovanim.

U daljim navodima žalbe se, uz osporavanje ocene izvedenih dokaza, osporava zaključak suda da nije dokazano da je optuženi izvršio krivična dela koja mu se optužnicom stavljaju na teret.

Vrhovni sud, međutim, nalazi da je prvostepeni sud pravilno ocenio odbranu optuženog i ostale izvedene dokaze i u obrazloženju presude dao sasvim dovoljno razloga zašto prihvata odbranu optuženog, iskaz oštećenog, kao i iskaze svedoka BB, VV i GG i na osnovu takve ocene izveo pravilan zaključak da nema dokaza da je optuženi izvršio krivično delo u pitanju.

Naime, optuženi je u svom iskazu u toku celog postupka negirao izvršenje krivičnih dela koja mu se stavljaju na teret, pa i to da je između njega i oštećenog kritične večeri došlo do svađe.

Oštećeni DD je u svom iskazu potvrdio odbranu optuženog da ovaj nije pucao u njega kritičnom prilikom, već da je to učinilo njemu nepoznato lice, ali je naveo da je pre toga između njega i optuženog došlo do svađe. Pri takvom svom iskazu oštećeni je ostao u toku celog postupka, navodeći da je siguran da kritičnom prilikom na njega nije pucao iz pištolja optuženi već neko drugo lice. Svedoci BB, VV i GG u svojim iskazima potvrđuju da je između optuženog i oštećenog kritičnom prilikom došlo do svađe, ali navode da nisu videli da je optuženi u rukama imao pištolj, niti ko je u oštećenog pucao. Osim toga, svedok BB u svom iskazu navodi da nije video da je tom prilikom u ulicu ___ ušlo neko drugo lice, svedok VV da nije primetio da u tu ulicu ulazi neko drugo lice, a svedok GG da se ne seća da je tom prilikom u ulicu ušlo još neko lice. Kod iznetog, a imajući u vidu kategoričan iskaz oštećenog da u njega nije pucao oštećeni već drugo lice, detaljno objašnjavajući način na koji je to učinio i koje je sve radnje preduzeo, kao i okolnost da u kući optuženog nije pronađen pištolj iz kojeg je pucano, s pravom je prvostepeni sud prihvatio iskaz oštećenog kojim se potvrđuje odbrana optuženog da nije pokušao da liši života ovoga pucajući iz pištolja. Ovo tim pre, ako se ima u vidu da ni saslušani svedoci, a koji su se u svojim iskazima izjašnjavali rečima «nisam primetio» ili «nisam video» ili «ne sećam se», nisu bili određeni da je osim optuženog i oštećenog bilo trećeg lica. Neosnovano se, stoga u žalbi ukazuje da je iskaz oštećenog iznuden i da je trebalo saslušati u svojstvu svedoka njegovog oca. Jer, predloženi svedok, otac oštećenog, nije očevidac događaja, a sam oštećeni je pred sudom objasnio da njegov otac u vezi sa kritičnim događajem nema šta da doda i da u svemu ostaje pri izjavama koje je dao kako pred istražnim sudijom, tako i na glavnom pretresu i da nikakvog pritiska od strane rodbine optuženog nije bilo, tim pre što saslušanje toga svedoka nije u skladu ni sa odredbom člana 328. stav 2. ZKP, budući da je pratio glavni pretres u publici.

Kod svega napred iznetog, samo iz činjenice da je kritičnom prilikom došlo do svađe između optuženog i oštećenog, a da je potom u optuženog pucano, i po nalaženju ovoga suda, ne može se izvesti pouzdan zaključak da je to učinio optuženi. Ovo i pored činjenice da je optuženi nakon kritičnog događaja napustio lice mesta i nalazio se u bekstvu, o čemu je prvostepeni sud u obrazloženju presude dao dovoljno razloga koje i ovaj sud prihvata. Stoga se navodima žalbe kojima se nastoji da predstavi da je dokazano da je optuženi izvršio krivična dela u pitanju ne dovodi u sumnju pravilnost zaključivanja prvostepenog suda da nema dokaza da je optuženi izvršio krivična dela u pitanju, pa je donošenje oslobađajuće presude opravdano.

Sa svega napred iznetog, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Mila Banduka, s.r. Slobodan Gazivoda, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sđ

DNA: pismo, spise i 4 otpravka

Okružnom sudu u Nišu

1 JTS

1 ovom sudu

Banduka-sđ/06